

ภาคผนวก

ภาพผนวก 1

คะแนนที่ได้จากการทดลอง

ตาราง 9 คะแนนความเข้าใจในการอ่านเรื่อง of นักเรียน

a_1		a_2		a_3	
b_1	b_2	b_1	b_2	b_1	b_2
29	19	14	17	19	20
16	23	23	20	26	16
31	18	26	25	19	26
25	29	23	18	21	20
12	22	26	20	16	14
24	19	24	18	12	23
22	31	25	25	15	20
26	32	26	24	17	27
30	25	14	29	19	28
30	26	20	28	24	25
13	30	20	25	28	24
25	26	14	25	7	23
17	27	30	20	18	29
14	26	23	28	30	22
11	21	30	31	27	22
13	25	23	27	18	21

ตาราง 9 (ต่อ)

	a_1		a_2		a_3	
	b_1	b_2	b_1	b_2	b_1	b_2
	21	15	22	24	14	22
	26	21	25	22	18	28
	17	30	20	28	18	24
	16	24	13	23	14	11
	19	22	22	26	18	18
	10	17	26	20	27	25
	25	22	25	19	25	24
	17	22	28	16	22	27
	21	32	26	17	28	28
	23	19	19	25	21	23
	25	20	30	27	16	15
	29	29	23	23	27	13
	20	25	26	28	25	15
	20	28	20	21	10	17
N	30	30	30	30	30	30
ΣX	627	725	686	699	599	650
ΣX^2	393129	525625	470596	488601	358801	422500
\bar{X}	20.9000	24.1667	22.8667	23.3000	19.9667	21.6667
SD	6.1608	4.6615	4.6811	4.1034	5.8042	4.9364
SD^2	37.9552	21.7299	21.9126	16.8379	33.6885	24.3678

ตาราง 10 คะแนนจากการทดลองหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	6	20	16
2	9	21	17
3	10	22	17
4	10	23	17
5	10	24	17
6	10	25	18
7	12	26	19
8	12	27	20
9	12	28	22
10	13	29	26
11	13	30	26
12	14	31	26
13	15	32	26
14	15	33	27
15	15	34	27
16	16	35	27
17	16	36	27
18	16	37	27
19	16	38	27

ตาราง 10 (ต่อ)

หน้า	เลขหน้า	หน้า	เลขหน้า
39	27	48	30
40	28	49	30
41	28	50	31
42	29	51	31
43	29	52	31
44	29	53	31
45	29	54	31
46	29	55	32
47	29	56	33

ภาคผนวก 2

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การหาค่าความยาก (Difficulty) ใช้สูตรดังนี้

(อนันต์ ศรีโสภกา 2524 : 150)

$$P = \frac{R}{T}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

R แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก

T แทน จำนวนนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์

1.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้สูตรดังนี้

(อนันต์ ศรีโสภกา 2525 : 208)

$$D = \frac{R_U - R_L}{T/2}$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

T แทน จำนวนนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์

ตาราง 11 ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านเรื่อง เฉพาะตัวเลือกที่เป็นคำตอบ

ข้อที่	P	D
1	.36	.36
2	.50	.21
3	.79	.29
4	.45	.46
5	.77	.39
6	.66	.32
7	.80	.25
8	.73	.32
9	.57	.29
10	.73	.46
11	.79	.29
12	.54	.21
13	.46	.21
14	.66	.32
15	.64	.43
16	.61	.21
17	.52	.46
18	.69	.36
19	.71	.43

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	P	D
20	.73	.54
21	.75	.43
22	.69	.57
23	.46	.36
24	.53	.68
25	.64	.64
26	.59	.61
27	.54	.64
28	.39	.29
29	.38	.54
30	.54	.29
31	.54	.43
32	.45	.54
33	.61	.71
34	.43	.43
35	.68	.50
36	.52	.25

1.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตร KR 20 ดังนี้

(Ebel 1866 : 327)

$$r = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_T^2} \right\}$$

เมื่อ r แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

Σ แทน ผลรวม

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด

S_T^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

แทนค่าต่าง ๆ ในสูตร

$$\begin{aligned} r &= \frac{36}{36-1} \left\{ 1 - \frac{8.16}{59.46} \right\} \\ &= 0.89 \end{aligned}$$

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวน ใช้วิธีการของฮาร์ทลีย์ (Hartley) โดยใช้สูตรดังนี้

(Winer 1971 : 206)

$$F_{\max} = \frac{S_{\text{largest}}^2}{S_{\text{smallest}}^2}$$

เมื่อ S_{largest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด

S_{smallest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

แทนค่าต่าง ๆ ในสูตร

$$F_{\max} = \frac{36.69}{19.85}$$

$$= 1.8484$$

ค่าจากตาราง $df_{k, n-1} = 6, 29$, $\alpha = .01 = 3.6$

3. ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้

(Ferguson 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่ามัธยฐานเลขคณิต

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน

N แทน จำนวนตัวอย่าง

3.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(Ferguson 1981 : 68)

$$SD = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX^2 แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนทุกจำนวน

$(\Sigma X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนทุกจำนวน

N แทน จำนวนตัวอย่าง

3.3 วิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบแฟคทอเรียล

สุ่มสมบูรณ์โมเดลกำหนด 3×2 (Completely Randomized Factorial Fixed Effect Model) วิเคราะห์ตามวิธีการของเคิร์ก (Kirk 1968 : 175-176) โดยใช้สัญลักษณ์และสูตรในการคำนวณดังนี้

สัญลักษณ์ในการคำนวณ

$$\sum_1^N (ABS)^2 = [ABS]$$

$$\frac{1}{npq} \sum_1^N (ABS)^2 = [X]$$

$$\sum_1^p \frac{1}{nq} (\sum A)^2 = [A]$$

$$\sum_1^q \frac{1}{np} (\sum B)^2 = [B]$$

$$\sum_1^p \sum_1^q \frac{(AB)^2}{n} = [AB]$$

- เมื่อ N แทน จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการทดลองทั้งหมด
 n แทน จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม
 p แทน ระดับของตัวแปร A (การให้ข้อมูลย้อนกลับ)
 q แทน ระดับของตัวแปร B (วิธีฝึกทักษะการอ่าน)

$$\sum_1^N (ABS)^2 \text{ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของคะแนนทั้งหมด}$$

$$\sum_1^N (ABS)^2 \text{ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง}$$

$$\sum_1^q A^2 \text{ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของคะแนนแต่ละระดับของตัวแปร A}$$

$\sum_1^p B^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของคะแนน
แต่ละระดับของตัวแปร B

$\sum_1^p \sum_1^q (AB)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสองของคะแนน
ในแต่ละเซลล์ AB

สูตรในการคำนวณ

$$SS_{total} = [ABS] - [X]$$

$$SS_A = [A] - [X]$$

$$SS_B = [B] - [X]$$

$$SS_{AB} = [AB] - [A] - [B] + [X]$$

$$SS_{w.cell} = [ABS] - [AB]$$

ตาราง 12 สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลส์ุ่มสมบูรณ์ โมเดลกำหนด

Source	SS	df	MS	F
A	$[A]-[X]$	$p-1$	SS_A/df	$MS_A/MS_{w.cell}$
B	$[B]-[X]$	$q-1$	SS_B/df	$MS_B/MS_{w.cell}$
AB	$[AB]-[A]-[B]+[X]$	$(p-1)(q-1)$	SS_{AB}/df	$MS_{AB}/MS_{w.cell}$
W.cell	$[ABS]-[AB]$	$pq(n-1)$	$SS_{w.cell}/df$	
Total	$[ABS]-[X]$	$npq-1$		

ผลจากการคำนวณจะได้ตารางสรุปดังนี้

ตาราง 13 ตารางสรุป AB

	b_1	b_2	Total
a_1	627	725	1,352
a_2	686	699	1,385
a_3	599	650	1,249
Total	1,912	2,074	3,986

$$[ABS] = 93,180$$

$$[X] = 88,267.7556$$

$$[A] = 88,435.5001$$

$$[B] = 88,413.5556$$

$$[AB] = 88,641.7333$$

แทนค่าต่าง ๆ ในตาราง 12 ได้ดังนี้

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ โมเดลกำหนด 3×2

Source	SS	df	MS	F
A	167.7445	2	83.8722	3.2157*
B	145.8000	1	145.8000	5.5901*
AB	60.4333	2	30.2167	1.1585
W.cell	4538.2667	174	26.0820	
Total	4912.2444	179		

* $p < .05$

3.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับ 3 วิธี หลังจากพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 3 วิธีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธี LSD ของฟิชเชอร์ (Fisher) โดยใช้สูตรดังนี้
(Kirk 1968 : 87) *โดย อ. อธิ*

$$LSD = t_{\alpha/2} \sqrt{\frac{2MS_{error}}{n}}$$

เมื่อ LSD แทน ค่าเปรียบเทียบผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต

$t_{\alpha/2}$ แทน ค่าการแจกแจงของสตีวเต็นส์ (Student's t distribution)

v แทน ชั้นของความเป็นอิสระ

MS_{error} แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของความคลาดเคลื่อน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเซลล์

ผลการคำนวณตามลำดับขั้น จะได้

ขั้นที่ 1 เปรียบเทียบ

$$\bar{X}_1 = 22.5333$$

$$\bar{X}_2 = 23.0833$$

$$\bar{X}_3 = 20.8167$$

ขั้นที่ 2 แทนค่า

$$MS_{error} = 26.0820$$

$$n = 60$$

$$v = 174$$

จากตาราง D.4 (Kirk 1968 : 523)

$$t_{.01/2, 186} = 2.576$$

$$t_{.05/2, 186} = 1.960$$

ดังนั้น

$$LSD \text{ เมื่อ } \alpha = .01 = 2.4019$$

$$LSD \text{ เมื่อ } \alpha = .05 = 1.8275$$

$\frac{\bar{X}_i - \bar{X}_j}{\sqrt{MSW}}$

	\bar{X}_2	\bar{X}_1	\bar{X}_3
$\bar{X}_2 = 23.0833$	-	0.5500	2.2666*
$\bar{X}_1 = 22.5333$		-	1.7166
$\bar{X}_3 = 20.8167$			-

* $p < .05$

ภาคผนวก 3

นิทานที่ใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน

เรื่องสั้น

พระราชกับชายตัดฟัน

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

นานมาแล้วมีพระราชในเมืองหนึ่ง มีพระราชธิดาแสนสวยอยู่เพียงองค์เดียว พระราชามีพระประสงค์จะให้พระราชธิดามีคู่ครอง แต่ชายที่จะมาเป็นคู่ครองของพระราชธิดานั้นจะต้องผ่านการทดลองทำงานจากพระราชาก่อนจนเป็นที่พอพระทัย พระองค์จึงจะยกพระราชธิดาให้ ในครั้งแรกให้เจ้าชายจากเมืองต่าง ๆ มาทดลองทำงานก่อน มีเจ้าชายจากเมืองต่าง ๆ มาทดลองทำงานให้พระราชาทอดพระเนตรหลายองค์ แต่ก็ไม่มีใครผ่านการทดลอง พระราชาทรงอนุญาตให้ประชาชนทั่วไปมาทดลองทำงาน แต่ก็ไม่มีใครผ่านการทดลองเช่นกัน ต่อมา มีชายตัดฟันผู้กล้าแกร่งคนหนึ่งยากจนมากจนไม่สามารถทดลองทำงาน พระราชาจึงตรัสว่า "ถ้าเจ้าทำงานตามที่ข้าสั่งได้ 3 ข้อ ก็จะยกพระราชธิดาให้" งานแรกก็คือ ให้ตัดต้นไม้ในป่าด้านทิศเหนือของเมือง

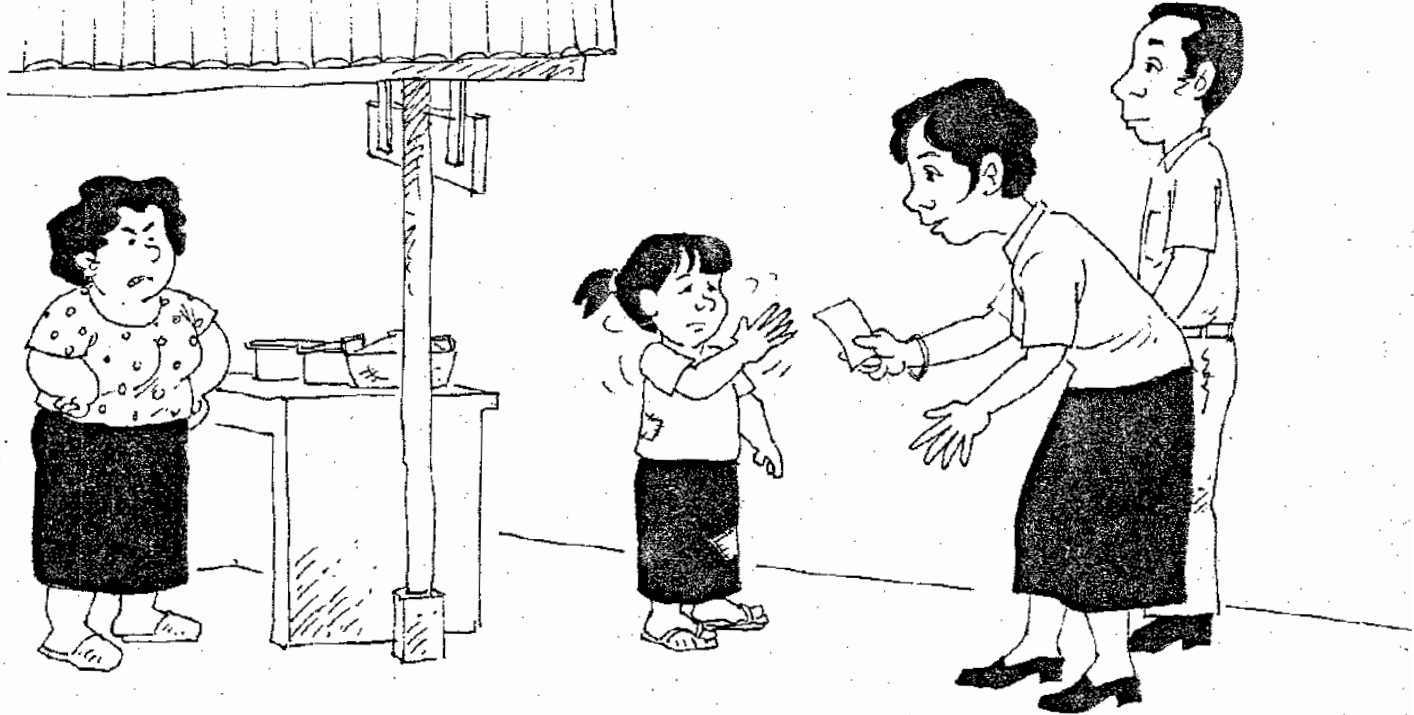
ให้หมดภายใน 7 วัน ในป่านั้นมีทั้งกอไผ่ ต้นไม้ใหญ่และต้นไม้มีหนามนานาชนิด ทำให้ประชาชน
อาศัยประโยชน์จากป่าไม้ไม่ได้ เพราะมีไม้ที่มีหนามเต็มไปหมด ชายตัดฟันก็ลงมือตัดไม้ทั้งกลางวัน
กลางคืน แม้นามจะแทงตามตัวและถูกหนามช่วนมีบาดแผลเต็มตัว เขาก็ทำเสร็จได้ภายในวันที่ 7
หลังจากนั้น เขาก็ถึงกับล้มป่วยเป็นไข้ไปหลายวัน พระราชาทรงพอพระทัยมากให้หมอหลวงรักษา
เขาจนหายเป็นปกติ เมื่อหายดีแล้วก็รับสั่งให้ทำงานที่สองต่อไปคือ ให้ชุกคลองรอบพระราชวัง
โดยใช้เวลา 1 เดือน งานนี้เป็นงานหนักมาก แต่เขาก็พยายามทำด้วยความตั้งใจแทบจะไม่มี
เวลาได้พักผ่อนเลย พระราชาทรงแอบดูขณะที่เขาทำงานเป็นประจำ จนกระทั่งงานชุกคลอง
สำเร็จลงด้วยดี

เมื่อชายตัดฟันทำงานผ่านไป 2 อย่างแล้ว พระราชาจึงมีรับสั่งให้ทำงานที่ 3 ต่อไป
คือให้ทอเสื่อให้ยาวจากพระราชวังไปจนถึงบ้านของเขา หากทำสำเร็จก็จะยกพระราชธิดาให้
เครื่องมือเครื่องใช้ในการทอเสื่อ พระราชาจัดเตรียมให้พร้อมแต่ชายตัดฟันทอเสื่อไม่เป็นเลย
ในคืนนั้นเอง เขาก็ออกไปนั่งเป็นทุกชีวิตกกังวลอยู่ใต้ต้นไม้ท่ามกลางแสงจันทร์ ช่าง ๆ ตัวเขามิ
เครื่องมือทอเสื่อพร้อมทุกอย่าง เขาคิดว่าจะทำอย่างไรดี เขานั่งมองเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ
แล้วก็ถอนใจ พุบหน้าลงบนเครื่องมือทอเสื่อ ขณะนั้นเสียงหวาน ๆ ก็ดังแว่วขึ้นใกล้ ๆ ตัวเขา
เสียงนั้นคือเสียงของพระราชธิดานั้นเอง พระราชธิดาเสด็จมาให้กำลังใจและสอนวิธีทอเสื่อให้
เขา ชายตัดฟันดีใจมาก เขาเริ่มทอเสื่อทั้งกลางวันกลางคืน เสื่อยาวออกไป ทหารก็ดึงไป
จนกระทั่งถึงบ้านเขาที่อยู่กลางป่า มารดาของเขากำลังนั่งร้องไห้คิดถึงลูกชายคนเดียวของนาง
อยู่พอดีเมื่อทหารดึงเสื่อไปถึง ทหารก็บอกให้มารดาของเขาเดินไปบนเสื่อก็จะได้พบลูกชาย
พระราชาทรงดีพระทัยมากจึงยกพระราชธิดาให้ เสกสมรสด้วยพร้อมทั้งให้ปกครองบ้านเมืองต่อไป
ส่วนมารดาของชายตัดฟันก็ได้อยู่ในพระราชวังอย่างมีความสุข

เรื่องที่สอง

ชีวิตของมาลี

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

มาลีเป็นลูกสาวคนเดียวของพ่อแม่ บิดาของมาลีมีอาชีพรับจ้าง มารดาเป็นคนพิการ ขาเสียจึงไม่ได้ทำอะไร เมื่อมาลีกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บิดาของมาลีก็ตายด้วยอุบัติเหตุ มาลีจึงต้องออกจากโรงเรียนไปรับจ้างทำงานตามบ้าน เพื่อนำเงินค่าจ้างไปซื้ออาหารให้มารดา วันหนึ่ง มาลีไปรับจ้างล้างชามที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในตลาด มาลีได้ทำจานแตกใบหนึ่ง จึงไปบอกเจ้าของร้าน ที่จริงถ้ามาลีไม่บอกเจ้าของร้านก็ไม่รู้ เพราะถ้วยชามที่ร้านนี้มีมากมาย

เมื่อเจ้าของร้านรู้เรื่องก็กลัวและไม่ให้เงินค่าล้างชามแก่มาลี โดยอ้างว่าต้องหักเงินเพื่อชดใช้ค่าที่ทำงานแตก มาลีเสียใจมากและคิดว่าจะทำอย่างไรจึงจะมีเงินไปซื้ออาหารให้มารดา ครั้นจะขโมยเงินเจ้าของร้านซึ่งวางไว้พอหยิบได้ไม่ยากแต่มาลีก็ไม่กล้าเพราะมารดาสั่งสอนเสมอว่าถึงจะยากจนและอดอยากอย่างไรก็ไม่ให้ลักขโมยของของผู้อื่น

เมื่อถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน มาลีบอกกับหญิงผู้เป็นเจ้าของร้านว่า "หนูยอมอดข้าวมื้อนี้แต่ขอข้าวส่วนที่จะให้หนูกินไปให้แม่ของหนูนะคะ" เจ้าของร้านไม่ยอมตกลงพร้อมทั้งสั่งห้ามไม่ให้มาลีเอาอาหารหรือสิ่งของใด ๆ ออกจากร้านของตน เจ้าของร้านตุ้มตุ๋นมาลีด้วยเสียงอันดัง ขณะนั้นสองสามีภรรยา ซึ่งขับรถผ่านมาแวะรับประทานอาหารอยู่ ได้ยินเรื่องราวทั้งหมดจึงมอบเงินให้มาลี 100 บาท เพื่อให้มาลีไปซื้ออาหารให้มารดา แต่มาลีไม่ยอมรับ สองสามีภรรยาแปลกใจมากจึงถามว่า "ทำไมหนูไม่รับเงินของน้ำล่ะจ๊ะ" มาลีตอบว่า "เพราะหนูไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้ท่านเลย หนูจึงไม่ขอรับ ถ้าท่านจะให้หนูรับเงิน ท่านต้องรับปากว่าจะให้หนูไปทำงานชดใช้เงินจำนวนนี้ที่บ้านของท่าน" สองสามีภรรยา รู้สึกขอบใจมาลีจึงตกลงและรับมาลีออกจากร้านอาหารเพื่อพาไปหามารดา เมื่อไปถึงบ้าน สองสามีภรรยา นำอาหารที่ซื้อใส่ห่อมาให้มารดาของมาลีรับประทาน ขณะที่มารดาของมาลีกำลังรับประทาน สองสามีภรณาก็ชมมารดาของมาลีว่า เลี้ยงและอบรมลูกดีมากและชวนมารดาของมาลีกับมาลีไปอยู่ที่บ้านของตน มารดาของมาลีไม่ยอมไป อ้างว่าไม่สามารถช่วยทำอะไรได้ ถ้าไปอยู่ที่จะทำให้สองสามีภรรยาสิ้นเปลืองเพิ่มขึ้นอีก สองสามีภรรยาจึงบอกว่า "เราไม่มีลูกและญาติผู้ใหญ่ต้องออกไปทำงาน นอกบ้านทั้งสองคน ไม่มีคนช่วยดูแลบ้าน จึงต้องการให้ไปอยู่ช่วยดูแลบ้านให้ด้วย ส่วนมาลีก็จะส่งไปเรียนหนังสือ เวลาว่างจากการเรียนจึงจะให้ช่วยทำงานบ้าน" มารดาของมาลีและมาลีจึงตกลงไปอยู่ที่บ้านของสองสามีภรรยา โดยมาลีได้เรียนต่อและไม่ต้องไปทำงานที่ไหนอีก

เรื่องที่สาม

หมีสามตัว

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

หมีสามตัวอาศัยอยู่ในถ้ำเดียวกัน ทั้งสามตัวรักกันมาก มีอะไรกินก็แบ่งปันกันเสมอมา ไม่เคยมีเรื่องทะเลาะกัน อาหารที่หมีโปรดปรานมากที่สุดคือน้ำผึ้ง วันหนึ่งหมีทั้งสามออกไปหาอาหารด้วยกัน ไปพบรังผึ้งใหญ่มากรังหนึ่งอยู่บนต้นไม้สูงพอประมาณ แต่หมีขึ้นทางโคนไม้ไม่ได้เพราะมีงูเหลือมตัวยาวใหญ่กำลังเลื้อยหาทางจับลูกนก ลูกกระรอกตามโพรงไม้โคนต้นกิน หมีทั้งสามรีรอ

อยู่เป็นเวลานาน ภูเขล่อมก็ยังคงอยู่ที่โคนต้นไม้ไม่ยอมไปไหน หมี่ทั้งสามหิวจึงหันหน้าเข้าปรึกษา กันว่าควรจะทำอย่างไรดี

หมี่อ้วนออกความเห็นว่ "เจ้าหมี่ขาวควรไปไล่งูเขล่อม" ส่วนเจ้าหมี่ขาวก็ไม่ยอมไป บอกให้หมี่อ้วนไปไล่งูเองเพราะหมี่อ้วนตัวใหญ่ที่สุด ขณะที่หมี่อ้วนและหมี่ขาวกำลังถกเถียงกันนั้น หมี่เล็กซึ่งตัวเล็กที่สุดก็พูดว่า "ฉันคิดได้แล้ว เราทั้งสามมาต่อสู้กันเถิด พี่หมี่อ้วนแข็งแรงที่สุด อยู่ข้างล่างให้พี่หมี่ขาวเหยียบบนบ่า ส่วนฉันเหยียบบนบ่าพี่หมี่ขาวอีกทอดหนึ่ง ฉันจะเป็นผู้เหยียบ รังผึ้งเอง" หมี่อ้วนได้ฟังหมี่เล็กพูดเช่นนั้นจึงพูดกับหมี่เล็กว่า "งั้นเจ้าก็สบายที่สุดซีได้เหยียบ บนบ่าเราทั้งสองไว้ไม่ต้องทนหนักกับใคร" หมี่ขาวได้ฟังหมี่อ้วนพูดเช่นนั้นจึงพูดว่า "จะไปว่า หมี่เล็กสบายก็ไม่ถูกนะหมี่อ้วน หมี่เล็กต้องได้รับอันตรายขณะเหยียบรังผึ้งลงมา จะถูกผึ้งรุมต่อย โดยเฉพาะจุมูกซึ่งไม่มีขน หมี่เล็กจะต้องระวังตัวมาก" หมี่อ้วนจึงยอมรับว่าเป็นความจริง ขณะที่ ถกเถียงกันเป็น เวลานานพอสมควร หมี่ทั้งสามหิวมากจึงต้องทำตามทีหมี่เล็กเสนอแนะ เพราะ ไม่เช่นนั้นคงไม่มีโอกาสได้กินรังผึ้งแน่ เนื่องจากภูเขล่อมยังไม่ยอมไปจากโคนต้นไม้ใหญ่ต้นนั้น

เมื่อตกลงกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หมี่อ้วนจึงให้หมี่ขาวเหยียบบนบ่าของตนแล้วให้หมี่เล็ก เหยียบบนบ่าหมี่ขาวอีกทอดหนึ่ง เริ่มแรกก็นั่งก่อน แล้วหมี่อ้วนจึงยืนขึ้นก่อนเพื่อน ต่อจากนั้นหมี่ขาว ก็ลุกขึ้นยืนบนบ่าหมี่อ้วน โดยหมี่อ้วนส่งมือให้ยึด จากนั้นหมี่เล็กก็ลุกขึ้นยืน พอเอื้อมมือก็จับกิ่งไม้ได้พอดี เมื่อเหยียบรังผึ้งโดยหักกิ่งไม้นั้นลงมา ความกระเทือนทำให้ผึ้งออกบินว่อน หมี่ทั้งสามต้อง ระวังจุมูกไว้ไม่ให้ผึ้งต่อยได้ ส่วนลำตัวนั้นมีขนคุ้มกันอันตรายอยู่แล้วผึ้งต่อยไม่ได้ เมื่อได้รังผึ้ง หมี่ทั้งสามก็ลงจากการต่อสู้ แล้วนั่งลงแบ่งรังผึ้งกินโดยไม่แก่งแย่งกัน หมี่ทั้งสามมีความสุขมาก และเป็นเพื่อนรักกันตลอดมา

เรื่องสั้น

สองพี่น้อง

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

เศรษฐีคนหนึ่งมีลูกชายสองคน คนพี่ชื่อใหญ่ มีนิสัยเกเร ชอบจับจ่ายใช้สอยอย่างฟุ่มเฟือย คนน้องชื่อเล็ก มีนิสัยโอบอ้อมอารี พุดจาสุภาพและใช้จ่ายอย่างประหยัด เศรษฐีผู้เป็นบิดาจึงรักเล็กมาก ส่วนมารดา รักและโปรดปรานใหญ่มาก เพราะใหญ่มีนิสัยข่างพูดและประจบแก้ง จึงทำให้ใหญ่กำเริบมากขึ้นทุกวัน เศรษฐีก็สุมใจจนล้มเจ็บลง ในที่สุดก็ตาย ก่อนตายเศรษฐีได้แบ่งสมบัติให้ลูกคนละเท่า ๆ กัน ใหญ่คบเพื่อนไม่ดี เล่นการพนัน ค้มสุรา มารดาตกเดือนก็หาว่าน้องเล็กเสียมสอนให้พูด มารดาสะเทือนใจมากต้องหวานอมขมกลืนไม่รู้จะทำเช่นไร ต่อมา มารดาก็ล้มเจ็บลงและเสียชีวิตอย่างกระทันหัน

หลังจากที่มารดาเสียชีวิตลง เล็กก็ตั้งหน้าทำมาหากินจนกตติศัพท์การค้าขายของเขา
เลื่องลือไปทั่ว แม้จะร่ำรวยแต่เล็กก็ใช้จ่ายอย่างประหยัด ส่วนใหญ่ผู้ที่คบหากับพวกมิจฉาชีพไม่
ยอมทำมาหากิน ในไม่ช้าเงินทองที่มีอยู่ก็หมดไป แม้จะไม่มีเงินใหญ่ก็ยังมียศเยี่ยงจ๋องทอง
เช่นเดิม เมื่อไม่มีเงินไปเล่นการพนัน ใหญ่ก็มาขู่ขี้ขูดเงินจากเล็ก ก่อนเล็กจะให้เงินทุกครั้ง
เขาจะพูดจาอ่อนหวานให้พี่ชายกลับตนเป็นคนดีเพื่อมิให้อับอายขายหน้าผู้อื่น ใหญ่ก็แกล้งรับปาก
บางวันเมื่อใหญ่รับเงินจากเล็กแล้วก็ทวาดเล็กว่า "เป็นน้องอย่ามาสู้รู้ตักเตือนพี่" เล็กก็ไม่เคย
โต้ตอบหรือโต้เถียงอะไร

วันหนึ่งใหญ่ถูกตำรวจจับเพราะเล่นการพนัน เล็กได้ไปประกันตัวให้ใหญ่ออกมา เล็ก
ไม่เคยปล่อยปละละเลยพี่ชายคนเดียวของเขา เมื่อรอดพ้นมาได้ใหญ่ก็ไม่เข็ดหลาบยังเล่นการพนัน
ต่อไปอีก เมื่อไม่มีเงินก็แอบขโมยของน้องเป็นประจำ เล็กพูดจาขอร้องก็ไม่ฟัง ต่อมาเล็กสั่งให้
คนงานคอยดูแลสินค้าอย่างเข้มงวดกวดขัน ทำให้ใหญ่ขโมยของน้องไม่ได้จึงหันไปขโมยของบ้านอื่น
จนถูกจับได้คาหนังคาเขา เล็กส่งสารพื้ตามซัดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์ เล็กทำงานจน
เหงื่อไหลไคลย้อยเพื่อหาเงินโดยไม่คำนึงถึงความเหน็ดเหนื่อย อยู่ต่อมาใหญ่ได้ไปขโมยพระพุทธรูป
อันเป็นที่สักการะของชาวบ้านที่วัดแห่งหนึ่ง เจ้าอาวาสได้ยินเสียงพิศปกติ จึงปลุกพระที่จำวัดพากัน
ไปดูและช่วยกันจับตัวใหญ่ไว้ได้ ชาวบ้านจะจับกันไปทว่าใหญ่ไม่มีคุณธรรมประจำใจ ชาวบ้านพากัน
เคียดแค้นจึงรวมทำร้ายจนใหญ่ได้รับบาดเจ็บ ใหญ่เจ็บปวดมากร้องครวญคราง ถูกเข้าขอขมาและ
สาบานว่าจะกลับตนเป็นคนดี ทำมาหากินในทางสุจริต เล็กดีใจมากเข้าไปกอดใหญ่และพาใหญ่
กลับไบบ้าน เล็กแบ่งเงินที่หามาได้ให้ใหญ่ไปทำทุน ใหญ่รู้สึกเสียตายเป็นที่พ่อแม่ให้ไว้และคิดว่า
ถ้าเขารู้จักใช้จ่าย ไม่ดื่มสุรา เล่นการพนัน เขาก็คงจะสบายไม่ต้องมาทำให้น้องเดือดร้อน ตั้งแต่
นั้นมาใหญ่ก็เริ่มค้าขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ ทำมาหากินอย่างถูกต้อง ใช้จ่ายอย่างประหยัดและ
อดออมจนกระทั่งร่ำรวย จากนั้นทั้งใหญ่และเล็กก็ได้ไปส่งขอผู้หญิงในหมู่บ้านมาเป็นภรรยา ทั้งสอง
จึงมีความสุขตั้งแต่นั้นมา

เรื่องหน้า

เจ้าหญิง กระต่ายขาว

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

นานมาแล้วมีพระราชามือหนึ่ง มีพระราชโอรสและพระราชธิดาฝาแฝด เมื่อเจ้าชายและเจ้าหญิงมีอายุได้ 15 ปี พระราชินีก็สิ้นพระชนม์ พระราชาเสียพระทัยมาก จึงเสด็จเข้าไปในป่าและหลงทาง ด้วยความเหน็ดเหนื่อยและความอ่อนเพลียมากทำให้พระราชาสิ้นสติไป เมื่อฟื้นขึ้นมา ก็พบหญิงคนหนึ่งสวยงามมากนั่งเฝ้าอยู่ใกล้ ๆ นางอ้างว่าเป็นผู้ช่วยชีวิตไว้ พระราชาหลงเชื่อ จึงรับเข้าไปอยู่ในเมือง แล้วแต่งตั้งให้เป็นพระราชินีโดยไม่ทราบเลยว่านางคือแม่มด เมื่อได้เป็นพระราชินีแล้วนางแม่มดก็หาทางแกล้งเจ้าชายและเจ้าหญิงเป็นประจำ วันหนึ่งพระราชาสด็จเข้าป่า นางแม่มดก็เรียกเจ้าหญิงเข้าไปหา แล้วไล่เจ้าชายให้ออกนอกเมืองบอกว่าคนจะครอง

เมืองเอง เจ้าชายไม่ยอมไป แม่มดโกรธมากหาว่าเจ้าชายซัดคำสั่ง จึงคืนร่างเป็นแม่มดใช้ไม้เท้า
 ชี้ไปที่เจ้าชาย ทันใดนั้นเจ้าชายก็กลายเป็นกระต่ายขาว เจ้าหญิงทรงอ่อนวอนแม่มดให้คืนร่าง
 เจ้าชายโดยคนจะยอมทำตามคำสั่งของนางทุกอย่าง แม่มดตกลงแต่มีข้อแม้ว่าเจ้าหญิงต้องทำตามที
 นางสั่งให้ได้ 3 ข้อคือ ข้อ 1 เจ้าหญิงพร้อมกับกระต่ายขาวต้องไปอยู่ที่ปราสาทกลางป่า โดยไม่ให้
 ใครรู้ ข้อ 2 เจ้าหญิงจะต้องแปรงขนกระต่ายแล้วเก็บขนกระต่ายที่ร่วงหล่นมาเสียบตามตาผ้าที่ตัดไว้
 เป็นเส้นขนาด เจ้าชายสวมพอดี โดยมีข้อแม้ว่าหากเป็นคนที่ถอนจากกระต่ายนำไปเสียบจะไม่ติดเนื้อ
 ผ้าที่นางสาวไว้ ข้อ 3 จะต้องให้กระต่ายกินแต่น้ำค้างจากยอดหญ้าหรือในดอกไม้ เจ้าหญิงจะต้องหา
 น้ำค้างให้กระต่ายดื่มน้อยวันละ 1 แก้วแม่มดแนะว่าถ้าให้น้ำค้างมากกระต่ายจะมีมีขนฟูเต็ม
 เมื่อแปรงขนจะร่วงมาก ถ้าให้น้ำค้างน้อยกระต่ายจะไม่มีขน

เมื่อพระราชากลับมาไม่พบเจ้าชายและเจ้าหญิงก็ตามถึง แม่มดก็เป่ามนต์ให้พระราช
 หลงนางจนลืมทุกสิ่งทุกอย่าง ฝ่ายเจ้าหญิงเมื่อพากระต่ายขาวไปอยู่ที่ปราสาทก็พยายามไปหาน้ำค้าง
 ตามไปไม้ ดอกไม้ด้วยความยากลำบากเพื่อเอามาให้เจ้าชายดื่มน้ำและก็หมั่นแปรงขนกระต่ายเอาไป
 เสียบที่เสื่อของเจ้าชาย เจ้าหญิงทำงานทั้งกลางวันกลางคืน มีเวลาพักผ่อนน้อยจึงทำให้ฝ่ายพ่อมด
 แม่มดจะมาที่ปราสาทเพื่อดูและหัวเราะเยาะเจ้าชายและเจ้าหญิงเป็นประจำ แต่เจ้าหญิงมิได้ย่อท้อ
 จนเกือบกับกระต่ายเต็มคานหลังและแขนสองแขนเหลือเพียงแต่แถบคานหน้าอีกสองแถบ

เวลาผ่านไป 3 ปี เสื่อที่แม่มดต้องการจึงเสร็จ วันนั้นแม่มดจะไปเยาะเย้ยเจ้าชายและ
 เจ้าหญิงเช่นเคย พระราชาสงสัยแม่มดมานานแล้วว่านางออกไปไหนบ่อย ๆ จึงแอบตามไปดู ก็ได้
 ทราบทุกสิ่งทุกอย่างจากปากของแม่มดที่พูดจาถากถางเจ้าชายกระต่ายขาว ขณะนั้นเจ้าหญิงเสียบ
 ขนกระต่ายเส้นสุดท้ายเสร็จพอดีกำลังจะเอาเสื่อคลุมร่างกระต่ายขาว แม่มดก็พูดขึ้นว่า "ฉันจะ
 แกล้งไม่ให้แกเอาเสื่อคลุมพี่ของแก แกจะได้ทำเสื่อใหม่ พี่ของแกจะได้เป็นกระต่ายต่อไป" ว่าแล้ว
 นางก็ตรงเข้าแย่งเสื่อจากเจ้าหญิง แต่เข้าไป พระราชาออกคำสั่ง "หยุดนะ" พร้อมทั้งจอบดาบไว้ที่
 คอแม่มด เจ้าหญิงรีบนำเสื่อคลุมร่างกระต่ายขาวเกิดควันตลบ พอควันจางลงก็เห็นร่างเจ้าชาย
 ปรากฏขึ้น เจ้าชายโผล่เข้ากอดเจ้าหญิงด้วยความดีใจ ขณะนั้นมีทหารตามมามากมาย พระราชา
 จึงสั่งให้ทหารล่าแม่มด จากนั้นพระราชาก็พาเจ้าชายและเจ้าหญิงเสด็จกลับวังและอยู่กันอย่างมี
 ความสุข

เรื่องซำซำ

ลิงกับช้าง

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

ในป่าแห่งหนึ่งมีสัตว์มากมายหลายชนิด สัตว์ทั้งหลายได้รับความเดือดร้อนเพราะช้างเป็นเหตุ เนื่องจากมีพรานป่ามาคล้องช้างเป็นประจำ เวลาพรานป่าคล้องช้างเข้าพะเนียด ช้างจะวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต บางครั้งก็เหยียบลูกสัตว์เล็ก ๆ ซึ่งวิ่งหนีและหลบหลีกไม่ทันถึงแก่ความตาย สัตว์ทั้งหลายพากันตกใจกลัวและเดือดร้อนมาก อยู่กันอย่างไม่มีความสุข เสือจึงเรียกสัตว์ต่าง ๆ มาประชุมปรึกษาหารือว่าควรจะทำอย่างไรดีจึงจะทำให้ป่านี้มีแต่ความสงบสุข หมู่ป่า

ออกความเห็นว่ "เราควรจะขั้ไล่ข้างโหลงนี้ให้ไปอยู่ทึ้น เพราะมันทำให้พวกเราเศือคร้อน" วักระหิงพูดว่ "ที่จริงข้างไม้ได้เป็นต้นเหตุให้พวกเราเศือคร้อน นายพรานต่างหากที่เป็นต้นเหตุ เราต้องหาทางกำจัดนายพราน" เสือจึงถามว่ "ใครละที่จะรับอาสาไปกำจัดนายพราน" สัตว์ หึ่งหลายต่างก็เงียบ ไม่มีใครกล้ารับอาสาเพราะกลัวจะถูกนายพรานฆ่าหรือจับเอาไป เสือจึงถาม ว่เมื่อไม่มีทางกำจัดนายพรานเราควรทำอย่างไรต่อไป ลิงจึงพูดว่ "ถ้ากำจัดนายพรานไม่ได้ เราก็ควรจะทำข้างไม้ไล่ให้ไปอยู่ทึ้น เราจะเป็นผู้ขั้ไล่ข้างโหลงนี้เอง" สัตว์หึ่งหลายต่างก็ เห็นชอบความคิดของหมูป่าและลิง เมื่อตกลงกันแล้วลิงก็เรียกลูกน้องของตนมาวางแผนโดยให้ช่วย กันไปหากิ่งไม้แห้ง ๆ และไม้ขีดไฟมาเพื่อจุดไล่ข้าง เมื่อทุกอย่างพร้อมแล้วลิงทุกตัวต่างก็จุดไฟที่ กิ่งไม้ แล้วถือกิ่งไม้ที่ติดไฟวิ่งไล่โหลงข้าง จนข้างหนีไปอยู่ทึ้นหมด

ฝ่ายข้างโหลงนั้น เมื่อถูกขั้ไล่ก็ไล่ไปหาที่อยู่ใหม่ ซึ่งในป่านี้อาหารการกินไม่อุดม สมบูรณ์เหมือนถิ่นเดิม ข้างทุกเชือกต่างก็ตกลงใจที่จะพากันกลับไปอยู่ในถิ่นเดิมอีก จึงรวมตัวกัน เดินแถวกลับหึ่งโหลง ฝ่ายเสือและสัตว์ต่าง ๆ รู้ว่ข้างจะกลับมาอยู่ในถิ่นเดิมอีกจึงวางกำลังให้ สัตว์ต่าง ๆ คอยดักตรงเส้นทางที่ข้างจะเข้า ตรงระหว่างช่องเขา 3 ทาง ดังนี้ ทางเข้าที่ 1 ให้หมูป่าขุดหลุมขนาดใหญ่ไว้ ถ้าข้างเดินผ่านมาโดยไม่สังเกตเห็นก็จะตกลงหลุมขึ้นไม้ได้ ทางเข้า ที่ 2 เตรียมเอาต้นไม้ที่มีหนามนานาชนิดมาวางล้อมเอาไว้ตรงปากทางเข้าและให้มดแดงคอยรุมกัด วงข้าง รวมทั้งให้ผึ้งคอยรุมต่อยลูกตาข้างด้วย ทางเข้าที่ 3 ให้ลิงเตรียมกิ่งไม้แห้งมาวางขวาง ทางให้มาก ๆ ถ้าข้างผ่านมาก็ให้ลิงพร้อมใจกันจุดไฟ ถ้าทำได้ดังที่วางแผนไว้ ข้างก็จะไม่กล้า เข้ามาอีก

เมื่อข้างเดินทางมาถึงปากทางเข้าที่ 1 ข้างที่เดินข้างหน้าไม่ทันสังเกตเห็นว่ามีหลุมจึง ตกกลงไปแล้วขึ้นไม้ได้ ข้างเชือกอื่น ๆ เมื่อเห็นดังนั้นจึงพากันย้อนกลับเพื่อจะไปเข้าทางที่ 2 เมื่อไปถึงก็พบต้นไม้ที่มีหนามนานาชนิดวางขวางทางอยู่เต็มไปหมดทำให้เดินได้ช้า มดแดงก็กรูเข้า ไปในวงข้าง ผึ้งก็รุมต่อยลูกตาข้าง ข้างหึ่งหมดจึงล่าถอยกลับไปเพื่อจะเข้าตรงทางเข้าที่ 3 พอไปถึงข้างก็เห็นลิงจำนวนมากมายังยังมีกิ่งไม้แห้งวางขวางทางอยู่เต็ม จำโหลงข้างจึงให้ข้าง ทุกเชือกหยุดเดิน แล้ววางอุบายที่จะให้ฝูงลิงตกใจละทิ้งหน้ที่ไป เมื่อจำโหลงข้างให้สัญญาณข้าง

ทุกเชือกก็วิ่งเสียงดังโครมครามราวกับพายุพัด พร้อมทั้งแผดเสียงร้องดังลั่นป่า ผึ้งลิงต่างก็พากัน
ตกใจกลัวละทิ้งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ทำ ต่างก็วิ่งหนีเอาตัวรอด ช้างทั้งโขลงจึงได้เข้าไปอยู่
ในถิ่นเดิมของตนอีกครั้งหนึ่ง

เรื่องที่เจ็ด

เจ้าหญิง ผู้เสียสละ

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระราชอาองค์หนึ่งทรงมีพระราชธิดาสามพระองค์ วันหนึ่ง พระราชินีทรงพระประสูติเป็นที่น่าวิเศษ ไม่มีหมอกคนใดจะรักษาให้หายได้ พระราชาทรงเห็นว่า พระราชินีมีพระอาการเพียบหนัก จึงตรัสเรียกพระราชธิดาทั้งสามเข้ามาเฝ้าแล้วตรัสว่า "ลูกรัก อาการแม่ของเจ้าทรุดโทรมลงทุกวัน พ่อต้องการที่จะประกาศหาหมอที่สามารถมาทำการรักษาแม่ของเจ้า ถ้าใครสามารถรักษาแม่ของเจ้าให้หายจากโรคร้ายได้ พ่อจะยกลูกคนใดคนหนึ่ง ให้แต่งงานกับคน ๆ นั้น ลูก ๆ เห็นเป็นอย่างไร" "หม่อมฉันยินดีที่จะสนองคุณเสด็จแม่เพคะ" พระราชธิดาทั้งสามพระองค์พูดตอบเหมือนกัน

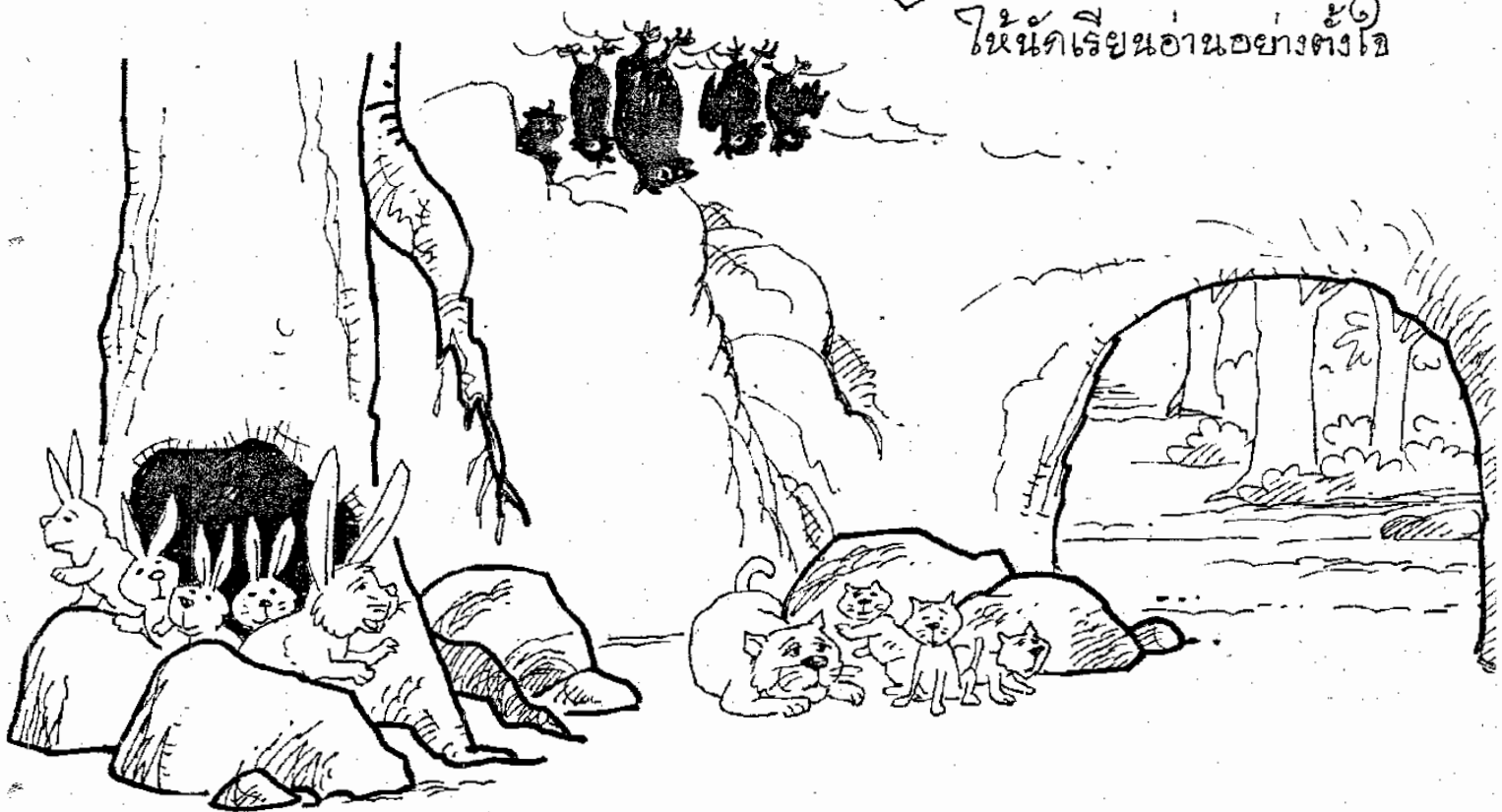
เมื่อพระราชธิดาทั้งสามไม่ขัดข้อง พระราชาที่ทรงให้ทหารมหาดเล็กป่าประดาศึกไปทั่วพระนครและตามหัวเมืองใกล้ไกลว่า ถ้าหากใครสามารถรักษาพระราชธิดาให้หายจากพระประชวรได้ จะให้เสกสมรสกับพระราชธิดาองค์ใดองค์หนึ่งของพระองค์ หลังจากนั้นได้มีเจ้าชายจากเมืองต่าง ๆ มากันนำหมอที่เก่งที่สุดในเมืองมาทำการรักษาพระราชธิดา แต่ก็ไม่มีหมอคนใดรักษาให้หายได้เลย จนกระทั่งวันหนึ่ง มีคางคกใหญ่ตัวหนึ่งขอเข้าเฝ้าพระราชบิดา แล้วคางคกใหญ่ก็พูดขึ้นว่า "ข้าแต่พระองค์ ถ้าพระองค์สัญญาว่าจะยกพระราชธิดาให้ข้าพระพุทธเจ้าแล้ว ข้าพระพุทธเจ้าจะรักษาพระราชธิดาให้หายจากพระประชวร" "ตกลง ข้าสัญญา" พระราชาตรัสรับคำ จากนั้นคางคกก็เอาลิ้นเลียตามร่างกายของพระราชธิดา เมื่อคางคกเอาลิ้นเลียจนทั่วร่างแล้วความเจ็บไข้ของพระราชธิดาก็หายไปราวปลิดทิ้ง เพราะพระราชธิดาสามารถลุกขึ้นนั่งและทำอะไรได้ทุกอย่าง

พระราชบิดาเห็นดังนั้นก็ทรงตรัสเรียกพระราชธิดาทั้งสามเข้ามาเฝ้า เพื่อจะได้ถามความสมัครใจว่าใครจะยอมแต่งงานกับคางคกบ้าง เพราะได้ทรงสัญญากับคางคกไว้แล้ว พระราชาตรัสถามพระราชธิดาองค์โตว่า "ลูกจะยอมแต่งงานกับคางคกที่รักษาแม่ของเจ้าหรือไม่" "ทำไมจึงจะให้หม่อมฉันแต่งงานกับคางคกที่มีรูปร่างน่าเกลียดเช่นนั้น หม่อมฉันไม่ยอมเด็ดขาด" พระราชธิดาองค์ใหญ่พูดตอบอย่างไม่พอพระทัย "แล้วลูกล่ะ" พระราชาตรัสถามพระราชธิดาองค์รอง "โปรดส่งสารหม่อมฉันเถิด หม่อมฉันยอมตายเสียดีกว่าที่จะแต่งงานกับคางคก" พระราชธิดาองค์รองพูดตอบพระราชธิดาองค์เล็กเห็นพิ ๓ กล่าวเช่นนั้นจึงกราบทูลพระราชบิดาว่า "เมื่อเสด็จแม่ประชวรหม่อมฉันได้สัญญาไว้แล้วว่า จะยอมทำทุกสิ่งถ้าเสด็จแม่จะหายจากประชวร ฉะนั้นหม่อมฉันยินดีที่จะแต่งงานกับคางคกพะคะ" พระราชาดีพระทัยมากที่เจ้าหญิงยอมเสียสละเพื่อรักษาคำมั่นสัญญาที่พระองค์ได้ให้ไว้กับคางคก

ในวันแต่งงาน เจ้าหญิงผู้ทั้งสองต่างก็พูดจากระตือรือร้นอย่างใจดี เลิกว่าใจยอมแต่งงานกับคางคก ขณะที่พิธีแต่งงานกำลังเริ่ม ก็เกิดมีแสงสว่างส่องเป็นลำไปยังคางคก แล้วคางคกก็กลายร่างเป็นเจ้าชายผู้สง่างามมาแทนที่ เจ้าชายตรัสว่า "ข้าพเจ้าเป็นเจ้าชายแต่ถูกพ่อมดสาปให้เป็นคางคกตลอดไป จนกว่าจะได้แต่งงานกับเจ้าหญิงที่เป็นคนดีมีความเสียสละจึงจะกลับร่างเป็นมนุษย์ดังเดิม" ทุกคนได้ทราบต่างก็ยินดีและทั้งสองก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ส่วนเจ้าหญิงผู้ทั้งสองต่างก็รู้สึกเสียตายและเสียพระทัยที่ไม่ได้แต่งงานกับเจ้าชายพระองค์นั้น

เรื่องที่แปด ภาพแห่งความสุข

ให้นักเรียนอ่านอย่างตั้งใจ

ในถ้ำแห่งหนึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์สามชนิดคือ ค้างคาว แมวและกระต่าย ค้างคาวทำรังอยู่ตรงซอกถ้ำ มันมีลูกสี่ตัว ทุก ๆ คืนค้างคาวจะออกไปหากินพร้อมทั้งหาอาหารมาบ้วนลูกของมันด้วย แมวและลูก ๆ อีกสามตัวก็อาศัยอยู่ภายในถ้ำนั้น ส่วนกระต่ายก็อาศัยโพรงไม้ในถ้ำเป็นที่อยู่พร้อมกับลูกของมันอีกสี่ตัว สัตว์ทั้งสามชนิดต่างก็อาศัยอยู่ภายในถ้ำนั้น ส่วนกระต่ายก็อาศัยโพรงไม้ในถ้ำเป็นที่อยู่พร้อมกับลูกของมันอีกสี่ตัว สัตว์ทั้งสามชนิดต่างก็อาศัยอยู่ภายในถ้ำนั้นอย่างมีความสุขไม่ เคยมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน